

Ole Henriksen (SF):

Jeg skal gøre det meget kort, for ændringsforslagene er jo nu blevet gennemgået af de øvrige, der har haft ordet her. Socialistisk folkeparti kan ikke stemme for nogen af de ændringsforslag, der er stillet, med undtagelse af det af ministeren stillede ændringsforslag. Men jeg vil dog lige gøre en enkelt bemærkning i den forbindelse: kravet om, at børneteateret skal »afspejle virkeligheden i teatret«, mener vi da også er rimeligt, men jeg vil gerne spørge specielt fru Grethe Fenger Møller, om det også gælder for disse krybbespil ved juletid, at de skal holde sig væk fra en indoktrinering og påvirkning af børn, som ligger langt væk fra virkeligheden.

Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP):

Kommunisterne kan støtte det af ministeren stillede ændringsforslag og ingen af de tre andre. Specielt vil jeg sige om forslaget om forbud mod børneteaterforestillinger i skoletiden, at man jo her prøver at lave om på folkeskoleloven. Det mener jeg er en meget dårlig idé. Man støder i den grad an på princippet om metodefrihed, og de, der måtte føle sig trådt over tærne, kan gå til de instanser, der findes under den gældende lovgivning.

Hvad specielt angår bevillingen til produktionsstøtte og teaterpædagogisk virksomhed, der kan ydes i henhold til § 16 c, er der stillet spørgsmål herom i udvalget. Desværre viser det sig, at de 4,5 mill. kr., der regnes med i både 1980 og 1981, er maksimumbeløb. I hvert fald i de nærmeste år må man vel nok regne med, at det netop er via denne paragraf, at der vil kunne ydes betrængte teatre en ekstraordinær ambulancetjeneste. Om der så ved siden af bliver mulighed for nye initiativer og pædagogisk virksomhed, bliver det i hvert fald ikke noget, der vokser ind i himlen. Kommunisterne så gerne, at beløbet, de 4,5 mill. kr., var større, men vi ønsker naturligvis, at amter og kommuner vil vise sig så imødekommende, at det ikke skal være forbundet med evindelige økonomiske problemer at arbejde med teater for børn.

Skulle det imidlertid vise sig, at amter og kommuner vælger en tilbageholdenhed, der som følge får, at staten ikke kommer af med de skønnede beløb vedrørende § 16 og § 16 a, bør der efter kommunisternes mening ske

en forøgelse af de 4,5 mill. kr., der svarer til det beløb, som ikke udløses i form af 50 pct.s tilskuddene. Mener ministeren, at dette vil være en mulighed, trods svaret angående de 4,5 mill. kr.?

Vi vil kunne stemme for lovforslaget med den af ministeren foreslåede ændring.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan give tilslutning til det foreliggende lovforslag; vi mener fra radikal side, at det er en nødvendig og ikke særlig vidtgående forbedring af børneteatersituationen i Danmark.

Om ændringsforslagene skal jeg sige, at det ændringsforslag, der går ud på, at det lille råd, der nu er på tre medlemmer, udvides til syv, nok tiltaler os på en vis måde. Det er jo et forslag om udvidelse, men vi synes ikke, det er særlig heldigt formuleret, for man drager pludselig Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening ind i sagen, hvad de ikke bør være. Derimod ser vi meget gerne, at der havde været mulighed for flere repræsentanter for børneteatrene, for der kan være en fare i et så lille udvalg for, at et mindretal ikke bliver repræsenteret, og jeg mener, vi har været igennem en sådan situation, men som bekendt er der også sket noget på dette område, så måske er vi væk fra den. Jeg havde gerne set et større råd, men uden amts- og kommunal repræsentation. Nå, nu bliver det jo ikke vedtaget, og jeg vil gerne understrege, at vi er enige i den side af udvidelsen.

Der er en anden ting, som jeg er betænkelig ved, og det er, at ministeren til at fordele disse penge efter de regler, der bliver vedtaget om et øjeblik – og det drejer sig ikke om så forfærdelig mange millioner kroner – sætter en styrelse på 24 medlemmer. Jeg tror, ministeren skulle gøre sig den ulejlighed at tælle op, hvad der efterhånden findes af kommissioner, styrelser og udvalg inden for kulturministeriets område. Det har jo ikke en smule med demokratisering af kulturen at gøre, at man sætter nogle valgte til at udpege nogle andre til at repræsentere befolkningen, ikke i, hvad der skal ske, men hvordan nogle få millioner kroner skal fordeles; det er kun et bureaukrati uden lige. Man kan jo sige, at den nuværende kulturminister i den henseende har en ganske særlig evne: tidligere havde